

תת"ע (חיפה) 13333-07-24 - מדינת ישראל נ' אפרת סופר אלבז

תת"ע (חיפה) 13333-07-24 - מדינת ישראל נ' אפרת סופר אלבזשלוס חיפה

תת"ע (חיפה) 13333-07-24

מדינת ישראל

נגד

אפרת סופר אלבז

בית משפט השלוס בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[24.05.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין בהיעדר.

הנאשמת טוענת כי לא התייצבה לדיון שכן לא תוזכרה לגביו, ולא קיבלה פרטים על מיקום או שעה בו יתקיים. עוד טוענת כי מספר ימים לפני מועד המשפט נכנסה לאתר האינטרנט בכדי לוודא פרטי הדיון. לדבריה, פרטי הדיון לא הופיעו באתר, ולאחר שהתקשרה לאגף הקנסות הארצי נמסר לה שהוא נסגר ולכן לא התייצבה לדיון בעניינה. המאשימה טוענת כי הבקשה הוגשה שלא במסגרת סד הזמנים הקבוע בחוק, וללא כל ראיות תומכות. עוד טוענת כי ההזמנה לדיון נשלחה לנאשמת בדואר רשום וחזרה בציון "לא נדרש", ומשכך חזקת המסירה עומדת בעינה. לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה שצורף לתגובת המשיבה נושא את שם הנאשמת; מספר הזהות שלה; כתובתה המעודכנת (והיא אינה חולקת על כך); שם עובד הדואר המוסר, חתימתו ותאריך. דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש", ומשכך די באמור כדי להקים את חזקת המסירה ואין בטענות בעלמא אותן העלתה הנאשמת כדי לסתור החזקה (רע"פ 8427/17 אמנון סאלם (25.3.18)).

ר' תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 הקובעת את "חזקת המסירה":
"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן".

באשר לטענתה של הנאשמת לפיה פנתה לגורמים הרלבנטיים במטרה לברר אודות מועד הדיון ונענתה כי התיק בעניינה "נסגר", הרי שאין בידי לקבל הטענה שעה שזו מועלית בעלמא ואינה נתמכת באף מסמך או ראיה קונקרטית לחיזוקה.

בנוסף, איני מתרשם כי קיים חשש ממשי לעיוות דין שעה שהנאשמת לא פירטה בבקשתה כל סיכויי הגנה למעט רצונה להישפט.

זאת ועוד, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי פרוטוקול פסק הדין נחשב כהומצא לנאשמת ביום 12.12.24 (ולא "מספר חודשים לאחר מכן"), ועדין בחרה הנאשמת להגיש בקשתה רק ביום 21.04.25 - ארבעה חודשים לאחר מכן. מעבר לעובד שמדובר בשיהוי ניכר, על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשתה הנאשמת ולפיכך אין לה להלין אלא על עצמה. ר' לענין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהוותן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותה של המבקשת או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה. פסק הדין מיום 26.11.24 יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשפ"ה, 24 מאי 2025, בהעדר הצדדים.